

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ КОНЦЕПЦІЇ АНТИСИПАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

В умовах критичного зростання часових та інформаційних дефіцитів при здійсненні управлінського рішення щодо функціонування підприємства особливої актуалізації набули концептуальні положення орієнтовані на ідентифікацію сигналів внутрішнього та зовнішнього середовища на ранніх стадіях, котрі спроможні виявити слабкі сигнали зміни середовища функціонування господарюючого суб'єкта. До таких відносять і концепцію антисипативного управління підприємством. Дана концепція використовує ефекти синергетичного підходу щодо поєднання теоретико-практичних засад традиційних підходів до управління - процесного та структурного, із виокремленням найбільш прогресивних їх положень. За твердженням О. Кузьміна: «Інтегруюча пріоритетність процесно-структурованого підходу до менеджменту...вказують на доцільність розгляду антисипативного управління кризь призму концепції процесно-структурованого менеджменту» [1, с. 72].

Однією із базових особливостей концептуальних положень антисипативного управління підприємством є використання характеристик системності структурно-процесного управління щодо впорядкування технологій управління керуючої та керованої підсистеми щодо діагностування явищ функціонування підприємства на основі випередження з метою його підготовки до будь-яких потенційних змін.

Наступною особливістю характеризуваної концепції виступає безперервність реалізації управлінського процесу із логічним виконанням цілей кожного етапу управління, виконання яких є реалізацією ефективного антисипативного управління із використанням усіх наявних можливостей середовища функціонування підприємства. При цьому, кожен етап управління відповідає реалізації класичних функцій управління, але має власну специфічну структуру, оскільки орієнтований на випередження виявлення будь-яких змін щодо внутрішнього та зовнішнього середовища функціонування підприємства.

Також слід наголосити, що функціональний аспект антисипативного управління підприємством, який охоплює класичний набір у вигляді планування, організації, мотивування та регулювання, набуває особливого трактування, оскільки основна мета його реалізації полягає в ранньому ідентифікованні потенційних змін у функціонуванні підприємства, що спрямовує реалізацію кожної функції на виявлення слабких сигналів та формування упереджувальних управлінських рішень.

Окрім цього, концепція антисипативного управління підприємством передбачає особливу взаємодію працівників, які орієнтовані та мотивовані на контролювання управлінських дій, використовуючи комплекс норм, стандартів та критеріальних положень, котрі здатні зафіксувати ранні зміни параметрів функціонування підприємства у різних площинах, починаючи від фінансового планування, завершуючи збутовою діяльністю.

Таким чином, можемо стверджувати, що теоретико-методичні положення антисипативного управління підприємством мають особливі концептуальні засади орієнтовані на виявлення ранніх різноаспектних змін середовища функціонування господарського суб'єкта та формування ґрунтового інформаційного базису задля прийняття управлінських рішень випереджувального характеру.

Перелік посилань:

1. Кузьмін О. Є., Мельник О. Г., Адамів М. Є. Антисипативне управління підприємством: процесно-структурований підхід. *Економіка: реалії часу*. 2012. № 2(3). С. 71-77.